

TEZA:

Na rozprawie przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym, będącym sądem pierwszej instancji, Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, mając na uwadze ugodę, do jakiej doszło pomiędzy pokrzywdzoną i obwinionym radcą prawnym, cofnął wniosek o ukaranie oraz wniósł o umorzenie postępowania. Obwiniony wyraził zgodę na cofnięcie wniosku o ukaranie. W takim stanie rzeczy, na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 14 § 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, Wyższy Sąd Dyscyplinarny zobowiązany był umorzyć postępowanie dyscyplinarne.

WO-218/23**POSTANOWIENIE**

z dnia 11 października 2023 r.

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie**

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał

Sędziowie: SWSD Piotr Karwat
SWSD Sławomir Bereza

Protokolant: Barbara Sarnowska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Dariusza Drozdowskiego,

po rozpoznaniu na rozprawach w dniu 25 maja 2023 r. oraz 11 października 2023 r. sprawy radcy prawnego Ł. K. (numer wpisu ...), obwinionego o to, że w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, będąc zobowiązany:

- wykonywać czynności rzetelnie, uczciwie, zgodnie z prawem, z zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,

- dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i życiu prywatnym,

- wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania,

- we wzajemnych relacjach kierować się zasadami koleżeństwa,

dopuścił się naruszenia powyższych obowiązków, a mianowicie w (...), w dniu 27 maja 2019 roku i do dnia 19 października 2022 r., mimo wcześniejszego zlecenia pani A. P. sporządzenia apelacji karnej w sprawie oskarżonego P. B.H. w sprawie o sygnaturze akt III K 224/19 Sądu Rejonowego i uzgodnienia wynagrodzenia na kwotę 2 000 zł za ww.

usługę z terminem płatności najpóźniej w dniu 27 maja 2019 roku – nie uregulował należnej kwoty – pomimo wykonania przez panią A. P. ww. usługi w terminie,

tj. dopuścił się naruszenia art. 6, art. 11 ust. 1 w zw. z ust. 2 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, tj. deliktu podlegającego odpowiedzialności dyscyplinarnej na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanawia:

1. umarza postępowanie;
2. kosztami postępowania w kwocie 1.800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset zł) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Pismem z 19 października 2022 r. Główny Rzecznik Dyscyplinary Krajowej Izby Radców Prawnych wniósł o ukaranie radcy prawnego Ł. K. obwinionego o to, że w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, będąc zobowiązany:

- wykonywać czynności rzetelnie, uczciwie, zgodnie z prawem, z zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,

- dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i życiu prywatnym,

- wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania,

- we wzajemnych relacjach kierować się zasadami koleżeństwa,

dopuścił się naruszenia powyższych obowiązków, a mianowicie w (...), w dniu 27 maja 2019 roku i do dnia 19 października 2022 r., mimo wcześniejszego zlecenia pani A. P. sporządzenia apelacji karnej w sprawie oskarżonego P. B.H. w sprawie o sygnaturze akt III K 224/19 Sądu Rejonowego i uzgodnienia wynagrodzenia na kwotę 2 000 zł za ww. usługę z terminem płatności najpóźniej w dniu 27 maja 2019 roku – nie uregulował należnej kwoty – pomimo wykonania przez panią A. P. ww. usługi w terminie,

tj. dopuścił się naruszenia art. 6, art. 11 ust. 1 w zw. z ust. 2 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, tj. deliktu podlegającego odpowiedzialności

dyscyplinarnej na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych („urp”).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych („WSD”), właściwy w niniejszej sprawie jako sąd pierwszej instancji, na rozprawie przeprowadzonej 25 maja 2023 r., po przyjęciu wyjaśnień obwinionego oraz udzieleniu mu wymaganych prawem pouczeń, wezwał obwinionego do złożenia wniosków dowodowych oraz doręczył pokrzywdzonej wniosek obwinionego o mediację i zobowiązał pokrzywdzoną do zajęcia stanowiska w tej sprawie pod rygorem uznania, że nie wyraża zgody na mediację.

W piśmie z 21 czerwca 2023 r., zatytułowanym „Wniosek w przedmiocie cofnięcia skargi”, pokrzywdzona oświadczyła, że doszła z obwinionym do porozumienia, zaś obwiniony dokonał rozliczenia należności, której nieuregulowanie legło u podstaw skargi obwinionej. Ponadto oświadczyła, że zawarła ugodę z obwinionym, a w konsekwencji nie ma obecnie żadnych roszczeń finansowych wobec obwinionego i cofa skargę. Pokrzywdzona wniosła o umorzenie postępowania i nieobciążanie obwinionego jego kosztami.

Pismem z 3 lipca 2023 r. obwiniony wniósł o umorzenie postępowania powołując się na cofnięcie skargi przez pokrzywdzoną oraz zawarcie z pokrzywdzoną ugody, której oryginał został załączony do pisma. Z ugody wynika, że wszelkie rozliczenia finansowe między pokrzywdzoną a obwinionym zostały uregulowane a nieporozumienie na tle rozliczeń wynikało z wprowadzenia w błąd obwinionego przez osoby trzecie.

Na rozprawie przeprowadzonej 11 października Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, mając na uwadze granice zaskarżenia oraz ugodę, do jakiej doszło pomiędzy pokrzywdzoną i obwinionym, cofnął wniosek o ukaranie oraz wniósł o umorzenie postępowania. Obwiniony wyraził zgodę na cofnięcie wniosku o ukaranie.

W takim stanie rzeczy, na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 14 § 2 kpk w zw. z art. 74¹ pkt 1 urp, WSD zobowiązany był orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania WSD rozstrzygnął na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 2
urp.